

Repertoriumnummer 2024/
Kamer G1
Datum van uitspraak 4 maart 2024
Rolnummer
IB.1

- ☒ verzoekschrift/dagvaarding
na 31/01/2019
- ☐ aan te bieden voor registratie

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

**rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Gent
sectie burgerlijke rechtbank
verstekvonnis**

In de zaak van:

X

eisende partij,
in persoon en bijgestaan door meester xxx

tegen

Y

gedaagde,

noch in persoon aanwezig, noch vertegenwoordigd;

VONNIST DE RECHTBANK ALS VOLGT:

I. PROCEDURE

Op de openbare terechtzitting van 12 februari 2024 werd de raadsman van de eisende partij gehoord, waarna het debat werd gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak op heden werd gesteld. De gedaagde is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd. Tegen de gedaagde werd verstek gevorderd.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en de stukken.

De rechtbank heeft de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen,

II. VORDERINGEN

De vordering van de eisende partij strekt er toe, bij een bij voorraad uitvoerbaar vonnis, zonder borgtocht noch kantonnement, *“gedaagde zich te horen veroordelen om te betalen aan verzoeker het bedrag van 5.500,56 EUR in hoofdsom meer verwijlrenten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 23.11.2022, tot aan datum dagvaarding en meer de gerechtelijke intresten aan dezelfde rentevoet vanaf datum dagvaarding tot aan de dag der algehele betaling. Gedaagde zich tot slot te horen veroordelen tot de gerechtskosten, daarin begrepen het basisbedrag inzake de wettelijk geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding op heden begroot op 1.350,00 EUR.*

Te zeggen voor recht dat elke (gebeurlijke) deelbetaling op de schuld dient te worden toegerekend overeenkomstig art. art.(sic) 5.210 N.B.W. (voorheen art. 1254 B.W.) eerst op de lopende intresten, vervolgens op de hoofdsommen, dan op de forfaitaire schadevergoeding en tot slot op de gerechts- en uitvoeringskosten.

Het tussen te komen vonnis als Europees executoriale titel te waarmerken.”

III. BEOORDELING

1.

Artikel 806 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: *“In het verstekvonnis willigt de rechter de vorderingen of verweermiddelen van de verschijnende partij in, behalve in zoverre de rechtspleging, die vorderingen of middelen strijdig zijn met de openbare orde, met inbegrip van de rechtsregels die de rechter krachtens de wet ambtshalve kan toepassen.”*

Een rechtsregel is van openbare orde in de zin van die bepaling als hij de wezenlijke belangen van de Staat of van de gemeenschap raakt of in het privaatrecht de juridische grondslagen vastlegt waarop de economische of morele orde van de samenleving berust. Het is strijdig met de openbare orde wanneer een rechter, zelfs als hij uitspraak doet bij verstek, een vordering of een verweermiddel inwilligt dat volgens de elementen die hij moet beoordelen, kennelijk niet ontvankelijk of niet gegrond is (Cass.15 oktober 2018, S.18.0002.F, op <https://juportal.be>).

De vordering van de eisende partij is niet strijdig met de openbare orde of de rechtsregels die de rechter krachtens de wet ambtshalve kan toepassen, zodat zij kan worden ingewilligd zoals hierna in het dispositief bepaald.

Elke deelbetaling wordt in de regel in rekening gebracht overeenkomstig artikel 1254 oud Burgerlijk Wetboek.

2.

De eisende partij vraagt dat het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad zou worden verklaard, met uitsluiting van de mogelijkheid van borgstelling en kantonnement.

Artikel 1397 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt: *“Behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt of tenzij de rechter bij met bijzondere redenen omklede beslissing anders beveelt en onverminderd artikel 1414, schorst verzet of hoger beroep van de versteklatende partij tegen eindvonnissen die bij verstek zijn gewezen daarvan de tenuitvoerlegging. [...]”*

De rechtbank is van oordeel dat er ter zake geen redenen zijn om de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis op verstek toch toe te kennen.

3.

Over de vraag tot het waarmerken van huidig vonnis als Europees executoriale titel

Luidens artikel 3, § 1, tweede lid, b) en c), van de verordening (EG) nr. 805/2004 van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen, wordt een schuldvordering als niet-betwist beschouwd indien de schuldenaar zich niet, overeenkomstig de toepasselijke vormvoorschriften volgens het recht van de lidstaat van oorsprong, in de loop van de gerechtelijke procedure tegen de schuldvordering heeft verweerd of indien de schuldenaar tijdens de terechtzitting over de schuldvordering niet is verschenen of was vertegenwoordigd, nadat hij die schuldvordering in de loop van de procedure aanvankelijk had betwist, op voorwaarde dat deze handelwijze volgens het recht van de

lidstaat van oorsprong gelijkstaat met een stilzwijgende erkenning van de schuldvordering of van de door de schuldeiser beweerde feiten.

Uit die bepalingen volgt dat de Uniewetgever het aan het recht van de lidstaat van oorsprong heeft overgelaten om te beslissen of de houding van een partij tijdens de gerechtelijke procedure een wijze vormt om zich te verzetten tegen de schuldvordering of om ze te erkennen.

Volgens het Belgisch recht, dat van toepassing is op huidig geschil, is het verstek van een partij die nooit verschenen is of niet meer verschijnt, een wijze van betwisting van de vordering. (Cass. 15 januari 2016, C.14.0566.F)

Gelet op het voorgaande kan het huidig vonnis, gewezen op verstek, niet als een Europees executoriale titel, worden gewaarmerkt. De schuldvordering waarover huidig vonnis uitspraak doet, dient immers als betwist te worden beschouwd.

4.

De gerechtskosten

De gerechtskosten omvatten onder meer de rechtsplegingsvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W. (artikel 1018,6° Ger.W.). De rechtsplegingsvergoeding is een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en de erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij (artikel 1022, lid 1 Ger.W.).

Wat de ingestelde vordering betreft, is de eisende partij de in het gelijk gestelde partij.

Wanneer een zaak wordt afgesloten met een beslissing bij verstek en geen enkele in het ongelijk gestelde partij ooit is verschenen, wat hier het geval is, is het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding het minimumbedrag.

De vordering van de eisende partij is een in geld waardeerbare vordering van een bedrag dat tussen 5.000,01 en 10.000,01 euro ligt. Voor deze vordering is het geïndexeerde minimumbedrag van de rechtsplegingsvergoeding gelijk aan 750,00 euro.

IV. BESLISSING VAN DEZE RECHTBANK

De rechtbank beslist het volgende op verstek:

De vordering van de eisende partij is ontvankelijk en in de volgende mate gegrond:

De gedaagde wordt veroordeeld tot betaling aan de eisende partij van 5.500,56 euro meer interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 23 november 2022 tot de dag van de algehele betaling.

De gedaagde wordt veroordeeld tot het betalen van de gerechtskosten als volgt begroot:

- in hoofde van de eisende partij:
 - 336,98 euro + 125,00 euro (dagvaardingskosten) en
 - 750,00 euro (rechtsplegingsvergoeding)
- ten aanzien van de Belgische Staat:
 - 165,00 euro (rolrechten).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting door de **eerste kamer** van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **maandag 4 maart 2024**, waar aanwezig waren:

, rechter, voorzitter van de kamer,
, griffier.